

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XEObd/3/2023
Identifikačné číslo spisu:	8207205880
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8207205880.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnému N. X., T. X. septembra XXXX, bytom H., Y. XXX/XX, za účasti (pôvodne vedľajšieho účastníka na strane povinného) Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Vážecká 16, IČO: 42 176 778, o vymoženie 1.866,83 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Er/845/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 22. apríla 2013 sp. zn. 16CoE/77/2013 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

III. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

IV. Povinnému a Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove uznesením z 22. apríla 2014 č. k. 16CoE/77/2013-54, (ďalej len „odvolací súd“) v prvom výroku zrušil uznesenie Okresného súdu Bardejov z 27. novembra 2012 č. k. 5Er/845/2007-18 (ďalej len „súd prvej inštancie“) vo výroku o nepripustení vstupu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778

do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného, v druhom výroku potvrdil vo zvyšnej časti uznesenie Okresného súdu Bardejov z 27. novembra 2012, č. k. 5Er/845/2007-18, ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil; tretím výrokom odvolací súd návrh oprávnenej na prerušenie odvolacieho konania zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, čo do výroku II., podala oprávnená dňa 26. júna 2013

dovolanie (č.l. 75-88 súdneho spisu), ktorým žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že súdy oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a) OSP), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d) OSP), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e) OSP), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) OSP) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 5. v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a 6. svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. a § 243c O.s.p. a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ a Súdneho dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

3. Podaním z 25. júna 2013, podala oprávnená proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove - vo výroku zamietajúcom návrh oprávnenej na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) OSP), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (č.l. 70-74 súdneho spisu). Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúca zamestnancom (§ 429 ods. 2 písm. b) C.s.p.), bez nariadenia pojednávania

(§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania je potrebné ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c) C.s.p.).

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Najvyšší súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

6. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/24/2013, sp. zn. 5ECdo/40/2013, sp. zn. 2ECdo/63/2013, sp. zn. 4Cdo/326/2012, sp. zn. 3Cdo/34/20133, Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ však procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania

podľa § 162 ods.1 písm. c) C.s.p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávnenej na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

7. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávnenej (výrok II.) najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/48/2013, 1Oboer/148/2013, 1Oboer/178/2013, 1Oboer/189/2013, 1Oboer/215/2013, 3Oboer/254/2013, 3Oboer/294/2013, 3Oboer/296/2013, 3Oboer/346/2013, 6Cdo/323/2012, 3ECdo/64/2013, 4ECdo/6/2013, 5ECdo/100/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (§ 237 písm. a), d), e), f) OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (výrok II).

8. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

9. Oprávnená podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C.s.p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako vid' rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013).

10. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C.s.p. (výrok III.).

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že povinnému a Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli, v konaní zostali nečinní. Totožne postupoval najvyšší súd aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (výrok IV.).

12. Obiter dictum, k spôsobilosti Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS vystupovať ako účastník konania aj za účinnosti C.s.p., najvyšší súd odkazuje na závery uznesenia najvyššieho súdu z 22. novembra 2016 sp. zn. 6Cdo/181/2015, podľa ktorého: „Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - Osud spotrebiteľských združení na ochranu spotrebiteľov v civilných súdnych konaniach začatých pred nadobudnutím účinnosti C.s.p. zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C.s.p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným

zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia vo veci), ale na náhodilosti, t.j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené."

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok